

DONCKER (DE) (*Jan-P.-Odulf van Meerbeke*) (Meerbeke, 17.4.1891-28.8.1919).

Trad in de Orde der Minderbroeders Capucijnen den 25 September 1908, deed professie op 26 September 1909 en werd op 25 April 1915 priester gewijd.

Drie maanden na zijn priesterwijding werd hij oorlogsvrijwilliger. In de maand Juli 1915 vertrok hij van Maestricht (Holland) naar Folkestone (Engeland) en vandaar naar Kales, waar hij drie weken verbleef. Einde Augustus 1915 werd hij naar Auvours-bij-Le Mans gezonden, waar hij opgeleid werd tot militair brancardier.

Nog vóór den winter ging hij naar het front, waar hij twee jaar gewetensvol zijn plicht volbracht. Doch, vernomen hebbende dat er mogelijkheid bestond naar de kolonie te vertrekken, deed hij zonder aarzelen de aanvraag om als Missionaris naar Kongo te gaan. Op aandringen van den Heer Renkin, minister van Koloniën gaf de Minister van oorlog bereidwillig de toestemming om het leger te verlaten, zoals blijkt uit het dag-order van 't regiment van 4 October 1917.

Op 21 December 1917 namen ze (P. Odulf en zijn gezellen) plaats op den boot te Farmouth, die den 17 Januari 1918 aanlegde te Boma. Vaandaar ging de reis verder naar Libenge (Ubangi), waar ze den 8 Februari ontscheepten. Na een kort oponthoud werd het laatste gedeelte van de reis aangevat : over Banzistad naar Molegbe, waar ze einde Maart aankwamen.

P. Odulf van Meerbeke werd te werk gesteld in de jongensschool te Molegbe. Die kolonie, gesticht in December 1914, had tot doel het vormen van degelijke catechisten en bekwame monitoren of onderwijzers voor de school kapellen. Toen P. Odulf er aankwam, telde de kolonie over de 100 leerlingen. Vanzelfsprekend vergde de intellectuele vorming en de morele leiding van die honderd leerlingen, totaal onbeschaafd en kleinkinderen van menseneters een enorme inspanning van den missionaris, temeer daar hij omzeggens alleen stond voor de ganse onderneming. Zijn Overste, die reeds het catechumenaat in handen en tegelijkertijd bestuurder was van het « geneeskundig laboratorium », kon zich onmogelijk op intense wijze met de leerlingen bezig houden. Willens nillens moest hij dit reusachtig werk te groten dele aan zijn helper P. Odulfus overlaten.

Buiten zijn professoraat moest P. Odulf ook veel uren besteden aan het blechthoren van de Zwarte bekeerden, en aan catechismusonderricht aan de catechumenen op de missie, enz.

Na één jaar afmattenden arbeid voelde de jonge missionaris zich totaal uitgeput. Toch werkte hij onverdroten voort, zolang zijn krachten het hem enigszins veroorloofden. In Augustus 1919 viel hij ziek en overleed den 18 Augustus, vier maanden na zijn gewezen Overste en leider : E. P. Rumold van Antwerpen.

15 September 1947.

P. Hugo.